

UZASADNIENIE

K. S. (1) pozwem z dnia 28 lutego 2014r. wniosła o ustalenie stosunku pracy z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. w okresie od dnia 23 lutego 2012r. do dnia 26 października 2013r. w pełnym wymiarze etatu za wynagrodzeniem 1.600 zł netto, a od 3 grudnia 2012r. 1.700 zł netto (po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016r. – k. 143). Ponadto, wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pod koniec lutego 2012r. podpisała dwie umowy zlecenia - jedną z Agencją (...) spółką z o.o. w W., drugą z Grupą (...) spółką z o.o. w W.. Było to dla powódki dziwne, gdyż sprawie pracy rozmawiała natomiast tylko z jednym kierownikiem (działu handlowego) M. B. (1). Od obu spółek otrzymywała łącznie wynagrodzenie w wysokości 1.600 zł, tj. takie jak uzgodniono podczas rozmowy kwalifikacyjnej. Pracownik dział kadr S. E. B. powiedziała jej zaś, że stałą praktyką firmy jest to, że podpisuje się umowy zlecenia na rzecz dwóch firm, które de facto są jedną firmą. Powódka wszystkie obowiązki wykonywała 8 godzin dziennie 5 dni w tygodniu w siedzibie firmy (...) w S., realizując polecenia kierowników działu handlowego – P. Z. i M. B. (1). Jej praca wyglądała podobnie jak zatrudnionej na podstawie umowy o pracę K. H.. Powódka jednak dopiero w dniu 2 lipca 2012r. podpisała umowę o pracę na okres próbny z Agencją (...) spółką z o.o. w W., jednak jej obowiązki nie zmieniły się. Nadal zajmowała się tworzeniem i wysyłaniem ofert handlowych do klientów, obiegiem dokumentów, przekazywaniem informacji i poleceń z centrali, sporządzaniem raportów, telefoniczną kontrolą przedstawicieli handlowych, kontaktowaniem handlowców z klientami, przekazywaniem zleceń do działu technicznego, pośredniczeniem w przekazywaniu przedstawicielom handlowym pism rozwiązujących umowy przez klientów, udzielaniem handlowcom informacji z wewnętrznej bazy danych. W czasie obowiązywania umowy o pracę z Agencją (...) spółką z o.o. w W. nadal obowiązywała ją umowa zlecenia z (...) S. (...) spółką z o.o. w W.. Nadal też obie spółki wypłacały jej wynagrodzenie – w sumie 1.600 zł miesięcznie. W dniu 1 października 2012r. powódka podpisała z Agencją (...) spółką z o.o. w W. umowę o pracę na czas określony do dnia 30 września 2017r. w dalszym ciągu za minimalnym wynagrodzeniem za pracę. Powódce trudno było rozdzielić, które czynności wykonuje na rzecz pracodawcy, a które na rzecz zleceniodawcy. Powódka wskazała, iż uważa, że w całym okresie spornym stosunek pracy łączył ją nie z ww. spółkami, lecz z pozwaną (...) spółką z o.o. s.k. w W., gdyż wszystkie dokumenty, z jakimi powódka miała do czynienia zawierały logo tej właśnie spółki. Ponadto, maile, które były wysyłane przez powódkę do przedstawicieli handlowych, kierownika działu handlowego i innych pracowników zawierały nazwę S. (...). Oferty kierowane do klientów zawierały tę samą nazwę. Podobnie umowy dostarczane powódce przez przedstawicieli handlowych, które następnie powódka analizowała sporządzała z nich raporty. Wśród dokumentów, z którymi miała do czynienia powódka nie było dokumentów wykonywanych na rzecz Agencji (...) spółki z o.o. w W., czy Grupy (...) spółki z o.o. w W.. Powódka w całym okresie swojej pracy nigdy nie spotkała się z przedstawicielami tych spółek, tj. B. B. i A. S.. Natomiast R. K. – wiceprezes spółki (...) nie tylko co jakiś czas przyjeżdżał do siedziby oddziału w S. przy Ł., ale wykonywał czynności i wydawał decyzje, rozliczał jej pracę.

Pozwana (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowa w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwanej nie łączył żaden stosunek prawny z powódką. Podniosła, że z dokumentów załączonych przez powódkę do pozwu nie wynika, by strony łączył taki stosunek. Inne podmioty wypłacały też powódce wynagrodzenie. Reasumując, pozwana wskazała na brak legitymacji biernej.

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w S.(k. 145) ustalił, iż powódkę oraz pozwaną (...) spółkę z o.o. s.k. w W. w okresie od dnia 23 lutego 2012r. do dnia 26 października 2013r. łączył stosunek pracy na pełny etat za wynagrodzeniem 1.600 zł netto, a od dnia 3 grudnia 2012r. 1.700 zł netto.

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2016r. Sąd Okręgowy w S. (k. 168) uchylił ww. wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

W piśmie z dnia 9 października 2016r. (k. 187-191) powódka podtrzymała powództwo.

W piśmie z dnia 18 stycznia 2017r. (k. 236) Sąd zobowiązał stronę powodową do wskazania, czy sprzeciwia się ona wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego podmiotu innego niż pozwana (...) spółka z o.o. s.k. w W. (Agencja (...) spółka z o.o. w W., Grupa (...) spółka z o.o. w W.) w terminie 7 dni pod rygorem przyjęcia, iż powódka się temu sprzeciwia. Powyższe zobowiązanie nie zostało wykonane przez stronę powodową (k. 273), wobec powyżej przyjęto ww. rygor.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (1) w drugiej połowie lutego 2012r. w odpowiedzi na ogłoszenie o pracę zamieszczone w Internecie zgłosiła się na rozmowę kwalifikacyjną w biurze w S. przy ul. (...), gdzie w sprawie pracy rozmawiała z kierownikiem działu handlowego M. B. (1).

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229

Przy ul. (...) w S. swoje biura miały m.in. spółki (...) spółka z o.o. w W., Agencja (...) spółka z o.o. w W., Grupa (...) spółka z o.o. w W., (...) spółka z o.o. s.k. w W. (zwane dalej „spółkami (...))”.

Dowód: zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229, zeznania świadka E. B. – k. 229-230, zeznania świadka M. K. – k. 230-231, zeznania świadka M. M. – k. 301-303, zeznania świadka P. Z. – k. 303-304, zeznania świadka P. W. – k. 326-327, zeznania świadka B. B. – k. 350-353 (transkrypcja k. 362-369), zeznania świadka A. S. – k. 442-445

Przedmiotem rozmowy K. S. (1) i M. B. (1) było ustalenie predyspozycji powódki do pracy w charakterze telemarketerki. Praca miała polegać na telefonowaniu do potencjalnych klientów firmy, która w swojej nazwie miała określenie S. i oferowaniu im usług w zakresie ochrony fizycznej osób i mienia. Praca miała odbywać się w siedzibie Oddziałów „spółek (...)” przy ul. (...) w S. i trwać 8 godzin dziennie od godz. 8:00 do godz. 16:00, 5 dni w tygodniu. W tym czasie K. S. (1) miała być podporządkowana pod kierownika działu handlowego. Umówione wynagrodzenie miało wynosić 1600 zł netto. K. S. (1) została poddana trzydniowej obserwacji podczas wykonywania pracy telemarketerki. W tym czasie przeprowadzała rozmowy telefoniczne z klientami. Umawiała kandydatów na przedstawicieli handlowych na rozmowy kwalifikacyjne z kierownikiem działu handlowego. Wszystkie czynności wykonywała pod nadzorem i na polecenie M. B. (1).

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, częściowo zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229

M. B. (1) był pracownikiem jednej ze „spółek (...)”. Nigdy nie był pracownikiem (...) spółki z o.o. s.k. w W.. Nie informował on K. S. (1), w której ze „spółek (...)” będzie ona wykonywać pracę.

Dowód: zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229

W dniu 23 lutego 2012r. w biurze przy ul. (...) w S. w dziale kadr w obecności E. B. (zatrudnionej w Agencji (...) spółce z o.o. w S. jako specjalista ds. rekrutacji w pełnym wymiarze etatu oraz w połowie wymiaru etatu w Grupie (...) spółce z o.o. w W. jako specjalista BHP) K. S. (2) podpisała dwie umowy zlecenia. Wypełniła je w części obejmującej jej dane osobowe. Pozostałe elementy umowy, tj. data jej zawarcia, charakter wykonywanych czynności, okres trwania umowy, wysokość wynagrodzenia oraz termin wypłaty miały zostać nie wypełnione.

K. S. (1) otrzymała podpisane egzemplarze ww. umów na jej pisemny wniosek w listopadzie 2013r.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, częściowo zeznania świadka E. B. – k. 229-230, umowa zlecenia nr (...) k. 15-15v, umowa zlecenia nr (...) k. 16-16v

K. S. (1) otrzymywała wynagrodzenie na rachunek bankowy od dwóch podmiotów - Grupy (...) spółki z o.o. w (...) spółki z o.o. w W.. Łączna kwota wynagrodzenia otrzymywana od tych dwóch spółek wynosiła 1.600 zł.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, wyciąg z rachunku bankowego powódki - k. 66-72, rachunki do umowy zlecenia nr (...) - k. 23-54

Każda z osób pracujących w Agencji (...) spółce z o.o. w W. miała dodatkowo zawartą umowę zlecenia w innej ze „spółek (...)”.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, zeznania świadka E. B. – k. 229-230

Po około tygodniu pracy w charakterze telemarketerki, kierownicy działu handlowego tj. P. Z. oraz M. B. (1) podjęły decyzję o zmianie zakresu pracy K. S. (1). Polecono jej obsługiwać biuro, tj. zbierać od przedstawicieli handlowych i analizować przynieszone przez nich i podpisane przez klientów umowy, tworzyć raporty ze sprzedaży, tworzyć i wysyłać oferty handlowe do klientów, zajmować się obiegiem dokumentów, przekazywać informacje i polecenia z centrali, przekazywać zlecenia do działu technicznego, udzielać informacji z wewnętrznej bazy danych przedstawicielom handlowym. Obowiązki te K. S. (1) wykonywała od godz. 8:00 do godz. 16:00, 5 dni w tygodniu w budynku przy ul. (...) w S., na którym widniało logo S..

K. S. (1) przez cały okres pracy była podporządkowana bieżącym poleceniom kierowników działu handlowego P. Z. oraz M. B. (2), a w późniejszym okresie M. K.. Byli oni jej bezpośrednimi przełożonymi. Ich bezpośrednim przełożonym był natomiast kierownik regionalny P. W., zarządzający oddziałem w S..

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, zeznania świadka E. B. – k. 229-230, zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229, zeznania świadka M. K. – k. 230-231, zeznania świadka P. Z. – k. 303-304, zeznania świadka P. W. – k. 326-327, częściowo zeznania świadka A. S. – k. 442-445

M. B. (1), P. Z., M. K. i P. W. nie byli pracownikami (...) spółki z o.o. s.k. w W.. M. B. (1) i P. Z. byli pracownikami innej ze „spółek (...)”, M. K. był zatrudniony w Agencji (...) spółce z o.o. w W., podobnie P. W..

Dowód: zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229, zeznania świadka M. K. – k. 230-231, zeznania świadka P. Z. – k. 303-304, zeznania świadka P. W. – k. 326-327

W dniu 14 czerwca 2012r. K. S. (1) złożyła podanie do prezesa zarządu Agencji (...) spółki z o.o. w W. – A. S. o przyjęcie jej na etat. Podanie to zostało pozytywnie zaakceptowane przez jej przełożonych kierowników działu handlowego M. B. (1) i P. Z., przez kierowników regionalnych i prezesa zarządu Agencji (...) spółki z o.o. w W..

Dowód: podanie z dnia 14.06.2012r. – w aktach osobowych powódki cz. A

W dniu 2 lipca 2012r. K. S. (1) podpisała umowę o pracę na okres próbny (do dnia 30.09.2012r.) z Agencją (...) spółką z o.o. w W.. Była to praca na pełen etat na stanowisku referenta za minimalnym wynagrodzeniem za pracę. Z chwilą podpisania przez K. S. (1) umowy o pracę jej obowiązki nie zmieniły się. Nadal zajmowała się ona tworzeniem i wysyłaniem ofert handlowych do klientów, obiegiem dokumentów, przekazywaniem informacji i poleceń z centrali, sporządzaniem raportów, telefoniczną kontrolą przedstawicieli handlowych, kontaktowaniem handlowców z klientami, przekazywaniem zleceń do działu technicznego, pośredniczeniem w przekazywaniu przedstawicielom handlowym oświadczeń klientów o rozwiązaniu umowy, udzielaniem informacji z wewnętrznej bazy danych handlowcom.

K. S. (1) nie otrzymała zakresu obowiązków na piśmie.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, umowa o pracę z dnia 2.07.2012 r. - k. 17, informacja dla pracownika - k. 18

W związku z zawarciem przez powódkę umowy o pracę z Agencją (...) spółką z o.o. w W. nie otrzymywała ona już wynagrodzenia z umowy zlecenia nr (...) zawartej z tą spółką. Minimalne wynagrodzenie z umowy o pracę miała ona uzupełniane wynagrodzeniem odnoszącym się do umowy zlecenia nr (...) zawartej ze Grupą (...) spółką z o.o. w W.. Łączna kwota wynagrodzenia otrzymywana przez powódkę od wymienionych podmiotów nadal wynosiła 1.600 zł netto.

W dniu 1 października 2012r. K. S. (1) podpisała z Agencją (...) spółką z o.o. w W. umowę o pracę na czas określony do dnia 30 września 2017r. z możliwością dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. Pozostałe warunki pozostały bez zmian.

Od grudnia 2012r. K. S. (2) otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.700 zł netto miesięcznie.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, umowa o pracę - k. 19, świadectwo pracy - k. 20, wyciąg z rachunku bankowego powódki - k. 66-72, rachunki do umowy zlecenia nr (...) - k. 23-54

Pracownicy działu handlowego Agencji (...) spółki z o.o. w W., w tym K. S. (1), zajmowali się sprzedażą usług oferowanych przez (...) spółkę z o.o. s.k. w W.. Sprzedawane usługi ochroniarskie docelowo świadczone były przez grupy interwencyjne, na które składali się pracownicy różnych „spółek (...)”. Pracownicy działu handlowego Agencji (...) spółki z o.o. w W. wystawiali faktury wskazując na (...) spółkę z o.o. s.k. w W.. To tej spółki dotyczyła także korespondencja mailowa przychodząca do działu handlowego oraz dokumenty, które tam opracowywano.

Dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229, zeznania świadka M. K. – k. 230-231, zeznania świadka P. Z. – k. 303-304, zeznania świadka P. W. – k. 326-327

Agencja (...) spółka z o.o. w W. oraz (...) spółka z o.o. s.k. w W. związane są umową o współpracy, na podstawie której pracownicy Agencji (...) spółki z o.o. w W. zajmują się sprzedażą usług oferowanych przez (...) spółka z o.o. s.k. w W.. Spółki te łączy także umowa o współpracy przy wykonywaniu usług zawarta w dniu 1 września 2006r., na mocy której Agencja (...) spółka z o.o. w W. podejmuje się wykonywania bezpośredniej ochrony fizycznej i zabezpieczenia technicznego. Podobnego typu umowy o współpracę w różnych zakresach łączą także inne „spółki (...)”. Spółki te nie tworzą formalnej grupy spółek, ale są ze sobą faktycznie powiązane. Wszystkie te spółki mają jedną siedzibę przy ul. (...) w W. oraz jedno biuro (tzw. oddział) przy ul. (...) w S..

Dowód: zeznania świadka B. B. – k. 350-353 (transkrypcja k. 362-369), zeznania świadka A. S. – k. 442-445, umowa o współpracy z dnia 1.09.2006r. pomiędzy Agencją (...) sp. z o.o. w W. a (...) spółką z o.o. s.k. w W. – k. 262-265, umowa o współpracy z dnia 1.09.2006r. pomiędzy Grupą (...) sp. z o.o. w W. a (...) spółką z o.o. s.k. w W. – k. 258-261, wydruki z KRS k. 128-142

R. K. – wiceprezes (...) spółki z o.o. w W. (spółki będącej komplementariuszem (...) spółki z o.o. s.k. w W.) odbywał niekiedy wizyty w biurze przy ul. (...) w S. rozliczając przełożonych K. S. (1) (M. B. (1), P. Z., M. K., P. W.) z realizacji zadań przez dział handlowy Agencji (...) spółki z o.o. w W. w zakresie sprzedaży ofert (...) spółki z o.o. s.k. w W..

Dowód: częściowo przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, zeznania świadka M. B. (1) – k. 226-229, zeznania świadka M. K. – k. 230-231, zeznania świadka P. Z. – k. 303-304, zeznania świadka P. W. – k. 326-327

(...) spółka z o.o. s.k. w W. nigdy nie wypłaciła K. S. (1) żadnego wynagrodzenia.

Niesporne , a nadto dowód: przesłuchanie powódki K. S. (1) w charakterze strony – k.143-144, k. 458-459, wyciąg z rachunku bankowego powódki - k. 66-72

Agencja (...) spółka z o.o. w W. pismem z dnia 8 października 2013r. wypowiedziała umowę o pracę K. S. (1) z zachowaniem dwutygodniowego wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 26 października 2013r.

Niesporne, a nadto dowód: wypowiedzenie umowy o pracę – w aktach osobowych powódki cz. C

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo K. S. (1), oparte na podstawie art. 189 k.p.c. okazało się niezasadne. Zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Zdaniem Sądu, powódka posiadała interes prawny w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy. Pracownik zawsze bowiem kwalifikuje się interesem prawnym w żądaniu ustalenia istnienia stosunku pracy. Pracownicze powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy jest bowiem postrzegane jako zmierzające do zapewnienia osobie wykonującej pracę ochrony wynikającej z przepisów prawa pracy i prawa ubezpieczeń społecznych. Dla celów realizowania w przyszłości uprawnień pracowniczych przez osobę wykonującą pracę istotne jest zatem legitymowanie się wyrokiem ustalającym istnienie stosunku pracy z określonym podmiotem (por. też uchwała 7 sędziów z dnia 28.09.2005r, I PZP 2/05, OSNP 2006/5-6/71). W wyroku z dnia 19 kwietnia 2001r. (OSNAPiUS rok 2003, nr 3, poz. 67) Sąd Najwyższy wskazał, że interes prawny może polegać również na uzyskaniu pewności co do prawa do uzależnionych od okresu pracy świadczeń przyszłych u tego samego lub u kolejnych pracodawców albo ich wymiaru. Istnienie bądź nieistnienie stosunku pracy może wpływać na sytuację pracownika w zakresie innych stosunków prawnych, np. z ubezpieczeń społecznych. Również w wyroku z dnia 29 marca 2001r. (OSNAPiUS rok 2003, nr 1, poz. 12) Sąd Najwyższy stwierdził, że swoistość stosunku pracy polega na tym, że jego byt stanowi przesłankę powstania innych stosunków prawnych (i to ex lege, jak np. stosunku ubezpieczenia społecznego). Świadczenia wynikające ze stosunku pracy nie obejmują ogółu świadczeń przysługujących pracownikowi z tytułu zatrudnienia. Interes prawny pracownika w ustaleniu istnienia stosunku pracy nie wyczerpuje się w żądaniu świadczeń należnych z tego stosunku prawnego. Ustalenie istnienia stosunku pracy warunkuje prawo do niektórych bieżących i przyszłych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a także rzutuje, poprzez konstrukcję stażu ubezpieczenia, na ich wysokość. Może mieć znaczenie dla uzależnionych od okresu zatrudnienia przyszłych świadczeń – prawa do nich lub ich wymiaru – z kolejnych stosunków pracy (np. dodatku stażowego czy nagrody jubileuszowej).

Sam jednak fakt istnienia interesu prawnego w wytoczeniu określonego powództwa nie przesądza jednak samoistnie o jego zasadności, stąd też w dalszej kolejności Sąd badał czy strony łączył jakiś stosunek prawny i jaki był charakter prawny tego stosunku.

Ciężar dowodu, co do faktu, iż strony łączył w spornym okresie stosunek pracy, spoczywał przy tym, zgodnie z regułą określoną w art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c. na powódce, jako osobie wywodzącej z tego faktu określone skutki prawne.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Stosunek pracy to więc prawna o charakterze dobrowolnym i trwałym, łącząca pracownika i pracodawcę, której treścią jest obowiązek osobistego wykonywania pracy określonego rodzaju przez pracownika pod kierownictwem, na rzecz i na ryzyko pracodawcy oraz obowiązek pracodawcy zatrudnienia pracownika przy umówionej pracy i wypłacanie mu wynagrodzenia za pracę (tak w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 czerwca 1996, III AP/10/96, Apel.-Lub. 1997/2/10). Należy przy tym podkreślić, że przy ocenie charakteru stosunku prawnego łączącego strony należy uwzględnić specyfikę funkcjonowania podmiotu zatrudniającego.

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, iż powódkę w okresie spornym niewątpliwie łączył stosunek pracy, ale nie z pozwaną spółką. (...) spółka z o.o. s.k. w W. w ocenie Sądu nie posiada legitymacji procesowej biernej do występowania w niniejszym postępowaniu. Powódka nie wykazała, że umowa o pracę zawarta przez nią z Agencją (...) spółką z o.o. w W. jest pozorna, a faktycznie łączył ją stosunek pracy z (...) spółką z o.o. s.k. w W..

Ustalenie czy to pozwana spółka była faktycznie pracodawcą powódki determinowało potrzebę rozstrzygnięcia dalszej kwestii, tj. czy ewentualny stosunek pracy powódki i pozwanej spółki trwał tylko od dnia podpisania umowy o pracę z Agencją (...) spółką z o.o. w W. (2 lipca 2012r.) czy też już od momentu podpisania z tą spółką umowy zlecenia (23 lutego 2012r.).

Jak wskazano wyżej z przepisu art. 22 k.p. wynikają następujące istotne elementy stosunku pracy: pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy elementy te połączyły powódkę i Agencję (...) spółkę z o.o. w W., a nie powódkę i pozwaną spółkę.

Po pierwsze: powódka nie otrzymywała w żadnym okresie wynagrodzenia od pozwanej spółki, ani też żadnego innego rodzaju świadczeń. Wynagrodzenie otrzymywała od Agencji (...) spółki z o.o. w W. i od Grupy (...) spółki z o.o., z którą łączyła ją równoległe do umowy o pracę (przynajmniej formalnie) umowa zlecenia.

Po drugie: powódka wykonywała pracę pod bezpośrednim kierownictwem osób zatrudnionych przez Agencję (...) spółkę z o.o. w W. (P. Z., M. K.). Świadek M. B. (1) zeznał wprawdzie, iż nie jest pewien, w której dokładnie ze „spółek (...)” był zatrudniony, wskazując jednakże, iż nie była to pozwana (...) spółka z o.o. s.k. w W.. Również przełożony wyżej wymienionych i pośredni przełożony powódki – kierownik regionalny P. W. (zarządzający „oddziałem” w S.) zeznał, iż zatrudniony był przez Agencję (...) spółkę z o.o. w W. a nie przez pozwaną spółkę. Z zeznań wyżej wymienionych wynika, że R. K. – ówczesny wiceprezes (...) spółki z o.o. w W. (spółki będącej komplementariuszem pozwanej (...) spółki z o.o. s.k. w W.) odbywał niekiedy wizyty w biurze przy ul. (...) w S. rozliczając przełożonych K. S. (1) (M. B. (1), P. Z., M. K., P. W.) z realizacji zadań. Wynikało to jednak z faktu, iż pracownicy działu handlowego Agencji (...) spółki z o.o. w W. na podstawie umowy o współpracy zawartej przez tą spółkę z (...) spółką z o.o. s.k. w W. realizowali zadania w zakresie sprzedaży ofert (...) spółki z o.o. s.k. w W..

Powódka uczyniła z wykonywania tych czynności argument przemawiający za tym, iż to pozwana spółka była jej pracodawcą. Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje jednak, iż nie był on trafny. Jak wynika z zeznań świadków A. S. (będącego prezesem zarządu Agencji (...) spółki z o.o. w W. od 2008r. do listopada 2015r.) oraz świadka B. B. (będącego przeszłości prezesem jednej ze „spółek (...)” – (...) spółki z o.o. w W.) Agencja (...) spółka z o.o. w W. oraz (...) spółka z o.o. s.k. w W. związane są umową o współpracy, na podstawie której pracownicy Agencji (...) spółki z o.o. w W. zajmują się sprzedażą usług oferowanych przez (...) spółka z o.o. s.k. w W.. Kiedy świadek A. S. został prezesem Agencji (...) spółki z o.o. w W. (2008r.), to jak zeznał, umowa taka już łączyła obie spółki. Jak wynika z pisemnej umowy z dnia 1 września 2016r. złożonej do sprawy przez pozwaną spółkę, spółki te łączy także umowa o współpracy przy wykonywaniu usług, na mocy której Agencja (...) spółka z o.o. w W. podjęła się wykonywania bezpośredniej ochrony fizycznej i zabezpieczenia technicznego. Jak wskazywali w swoich zeznaniach ww. świadkowie, podobnego typu umowy o współpracę w różnych zakresach łączą także inne „spółki (...)” (np. umowa o współpracę pomiędzy (...) spółką z o.o. s.k. w (...) spółką z o.o. w W. – k. 258-261). Spółki te nie tworzą wprawdzie formalnej grupy spółek (jak wynika z oświadczenia pozwanej spółki z dnia 30 stycznia 2017r. – k. 245 i z danych w Krajowym Rejestrze Sądowym), ale są one ze sobą faktycznie powiązane. Wszystkie te spółki mają jedną siedzibę przy ul. (...) w W. oraz jedno biuro (tzw. oddział) przy ul. (...) w S..

Z punktu widzenia prawa pracy nie występują przeszkody do przyjęcia rozwiązania zastosowanego w Agencji (...) spółce z o.o. w W. i polegającego na tym, że jej pracownicy wykonują zadania na rzecz jakby się mogło wydawać innego podmiotu. Jeżeli bowiem pracodawcą i owy podmiot wiąże stała umowa o współpracy, na podstawie której pracownicy wykonują takie zadania, w zamian za co pracodawca otrzymuje wynagrodzenie od tego podmiotu i następnie wypłaca wynagrodzenie swoim pracownikom, to faktycznie praca ta wykonywana jest na rzecz pracodawcy, a nie podmiotu trzeciego. Inaczej rzecz by się miała, jeżeli wynagrodzenie za pracę zamiast pracodawcy wypłacał owy podmiot trzeci, który dodatkowo decydowałby o miejscu i czasie wykonywanych zadań i zatrudniał bezpośrednich przełożonych takich pracowników. Taki podmiot należałoby wówczas uznać za faktycznego pracodawcę tych osób. Jak wspomniano

już wyżej, przy ocenie charakteru stosunku prawnego łączącego określone podmioty należy uwzględnić specyfikę funkcjonowania podmiotu zatrudniającego. Tymczasem podmioty działające na rynku ochrony osób i mienia często kooperują ze sobą, zawierając umowy i podwykonawstwo.

Jak wynika z zebranych dowodów o ostatnim istotnym elemencie stosunku pracy powódki, tj. o miejscu i czasie wykonywania pracy zdecydowano w Agencji (...) spółce z o.o. w W., nie zaś w pozwanej spółce. Informację o tych elementach stosunku pracy przekazano powódce w dziale kadr Agencji (...) spółki z o.o. w W. przez specjalistę ds. rekrutacji zatrudnionego w Agencji (...) spółce z o.o. w W. – E. B.. Należy zauważyć też, że rozmowę kwalifikacyjną z powódką w sprawie pracy przeprowadził pracownik Agencji (...) spółce z o.o. w W.. Ponadto, jak wynika z podania powódki znajdującego się w jej aktach osobowych, o zatrudnienie „na etacie” powódka wnioskuje do nikogo innego jak do prezesa Agencji (...) spółki z o.o. w W. mając już świadomość rodzaju i charakteru wykonywanej pracy (od 23 lutego do 2 lipca 2012r. wykonywała ją bowiem na podstawie umowy zlecenia). Podanie powódki w sprawie jej zatrudnienia na podstawie o pracę pozytywnie zaopiniowali też pracownicy Agencji (...) spółki z o.o. w W. (kierownicy działu handlowego, kierownicy regionalni) oraz prezes zarządu tej spółki A. S., decydując o zatrudnieniu powódki. Nie uczyniły tego osoby zarządzające pozwaną spółką.

Reasumując należy stwierdzić, że brak jest wystarczających dowodów na stwierdzenie, iż powódka nie była pracownikiem podmiotu, z którym podpisała umowę o pracę, tylko pracownikiem pozwanej spółki. Brak też podstaw do przyjęcia, iż powódka wyrażała wolę do zawarcia umowy o pracę z pozwaną spółką. W związku z powyższym, wobec faktu, iż pozwanym w sprawie była niebędąca pracodawcą (...) spółka z o.o. s.k. w W., rozważanie czy powódkę łączył stosunek pracy także w okresie od 23 lutego do 2 lipca 2012r. było bezprzedmiotowe. Jednocześnie, strona powodowa, będąc zobowiązana do wskazania czy sprzeciwia się wezwaniu do udziału w sprawie innych podmiotów (Agencja (...) spółka z o.o. w W., Grupa (...) spółka z o.o. w W.) pod rygorem przyjęcia, iż się sprzeciwia, nie odpowiedziała na zobowiązanie Sądu. Czyniło to niemożliwym zastosowanie dyspozycji art. 194 § 1 k.p.c. Nie stoi jednak na przeszkodzie wytoczenia nowego powództwa przeciwko właściwemu podmiotowi.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania powódki przesłuchanej w charakterze strony oraz w oparciu o zeznania świadków M. B. (1), E. B., M. K., M. M., P. Z., P. W., B. B. i A. S.. Zeznania wyżej wymienionych korespondowały ze sobą i pozwoliły wspólnie skonstruować ustalenia faktyczne w sprawie. Ponadto Sąd oparł się na niekwestionowanych przez stronach dokumentach zgromadzonych w sprawie (m.in. znajdujących się w aktach osobowych powódki). Sąd pominął dowód z przesłuchania prezesa zarządu spółki będącej komplementariuszem pozwanej spółki – (...) wobec faktu, iż nie stawiał się on na rozprawie bez usprawiedliwienia. Sąd oddalił wniosek powódki o przesłuchanie w charakterze strony pozwanej R. K. wobec faktu, iż w toku procesu nie był on już członkiem zarządu spółki będącej komplementariuszem pozwanej spółki. Sąd pominął też dowód z zeznań świadka K. H. wobec niewskazania w określonym stronie powodowej terminie aktualnego adresu tego świadka (k. 215-216).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Na koszty te składały się koszty zastępstwa procesowego związane z ustanowieniem przez pozwaną pełnomocnika w osobie radcy prawnego.

Stosowanie art. 102 k.p.c., przyjmuje się gdy strona przegrywająca znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczone o słuszności dochodzonego roszczenia, natomiast strona wygrywająca korzystała ze stałej obsługi prawnej i nie poniosła dodatkowych nakładów na prowadzenie procesu albo gdy dochodzone roszczenie wynika z niejasno sformułowanych przepisów, gdy sprawa ma wątpliwy i dyskusyjny charakter (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 4 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa 461/17, LEX nr 2445201). Uznanie czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c., jest przejawem dyskrecjonalnej władzy sądu, przy czym ocena wystąpienia takiego przypadku, powinna być należycie umotywowana. Z uwagi na charakter tego przepisu, może on być stosowany tylko wtedy, gdy okoliczności danej sprawy wskazują, że obciążenie strony przegrywającej kosztami byłoby oczywiście niesłuszne, niesprawiedliwe, nie zgodne z zasadami współżycia społecznego. W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż powódka mogła mieć uzasadnione wątpliwości,

który z podmiotów jest jej pracodawcą. Analiza faktycznych powiązań pomiędzy pracodawcą powódki a pozwaną spółką była możliwa dopiero po przeprowadzeniu dowodów zawnioskowanych w sprawie.

Z:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)